



**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||  
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

**Torsellini, Orazio**

**Romae, 1597**

Cap. 17. Puella Lauretana è puelo, ciuis Caietanus è carcere liberatur.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

vorticibus prærapidi fluminis haustus è fundo seruos emer-  
serat, cum B. Mariam Lauretanam, vt cumque potest, se-  
miuius inclamat. Nec irritæ ceciderunt preces. Repen-  
te B. Virgo vocata adfuit: & iuuenem gurgiti erectum,  
iamque prope exanimatum gremio excipit, ac supra flu-  
men ad mille passus delatum in opportuna statuit ripa. Il-  
le diu hæsit periculi pariter, miraculique stupore attoni-  
tus. Inde ut primum ex pauore animum recepit; coeleste  
agnoscens beneficium procumbit in genua: & B. Mariam  
liberatricem suam impense salutans grates laudibus mi-  
scet. Protinus Laurenum petit, Deiparam colit, miracu-  
lum prædicat,

*Puella Lauretana è puteo: cuius Caietanus è carcere  
liberatur. Cap. XVII.*

**N**ec Laurenum ipsum Patronæ suæ opem non sensit in  
parisiorum discrimine. Parua puella ad puteum,  
qui in ædibus Lauretani Præsidis erat, de more accesserat  
aquam haustura. Iam situlam fune religatam demiserat,  
& aquæ plenam incauta festinatione reuocabat; cum vase  
degrauante, ipsa vltro in puteum deuoluitur B. Mariæ in-  
clamans. Vedit forte de fenestra unus è præcipuis S. Do-  
minus ministris cadentem puellam: eique B. Virginis im-  
plorauit opem. Pròtinus ipse cum dòmesticorum manu  
decurrit ad puteum. Mirum dictu. illam conspiciunt in-  
columem, lætamque summæ incubantem aquæ. Igitur  
properè maiorem situlam cù valido fune demittunt; pucl-  
lamque quid factò opus sit monitam extrahere connitun-  
tur. Iamque illa situlæ insistens, & funem manibus te-  
nens ad os putei attracta peruerterat: multorumque eam  
manus petebant opem laturæ. at illa inter tot manus an-  
ceps consilii, dimisso perperam fune, nullaque compre-  
hensa manu, eodem recidit. Cæterum omnibus qui ade-

Tred. Laur.  
Ann. Laur.  
Rier.

H.I.G.M.

S 2 rant

rant Deiparam inuocantibus, ad aquam peruenit innoxia : & si multa suberant fragmenta testarum. Itaque illi ad ultimum scalis demissis, segniore, sed tutiore via eam educunt. Narrauit deinde puella, labenti sibi in puteum Virginem eximia specie praesto fuisse, cuius manibus exceptam semet innasse aquae, sine ullo prorsus incommodo. Idem quoque sibi denuo cadenti ysu venisse. Quippe ipsam B. Mariæ exceptam manibus super aquas in gremio Diuae sedisse; quoad scalæ conquisitæ, colligatae demitterentur. ita dupli miraculo seruata, haud leue praesidii Lauretanæ Virginis documentum extitit. Nec levius eiusdem praesidii argumentum Romæ vir fuit, quam Laureti puella fuerat. Caietanus quidam honesto loco natus, sed animo parum forti, ac virili fuit. Is cum falso homicidij crimine coargueretur a testibus, (vt erat natura, usque delicatus) insolito tormentorum aspectu contritus, maluerat, vt saepe fit, falsum confitendo, supplicium subire, quam inficiando iher tormenta, vitare. Igitur morti addicetus sacra confessione animi labes abstergit. Ibi Sacerdotis hortatu causam suam cœlesti committit Iudici: Lauretanæ Virginis opem exposcit. Auditæ process. Haud ita multo post dulci oppressus sopore visus est sibi videre Virginem Lauretanam, quæ bonum animum habere iusso tertiam spem salutis, ac libertatis ostenderet. Nec mora: innocentia hominis diuinitus patefacta: autores sceleris, falsique criminis artifices conuicti: in ipsis poena versa, quam parauerant innocentibus.

*Basa Turcarum à Lauretanæ Virgine curatus, eam muneribus colit.*

*Cap. XVIII.*

*Tradit Lan.  
Ann. Laur.  
Riera.*

**N**ec barbari Lauretanæ opis expertes fuere. Corcucus Turcarum Prætor (Bassam ipsi vocant) anno M.D.LII.